

# גיד הנשה פרק שביעי חולין

## מסורת הש"ס

(א) י"ל ואמר (ב) [שבת קא:]  
 (ג) [לשון גוד אחים:]  
 (ד) [שבת קטו:] (ה) [נ"]  
 (ו) [ועי' בערך ערך חשל ד'  
 ופירש"י בפרק לז. ד"ה  
 אל רבא וכו' וצ"י טור  
 והמחבר סוף סי' סג]  
 (ז) [רש"ל מח"ל:] (ח) [במ"א  
 ליתא "שק הוה"] (ט) [חבל  
 במס' ביצה (דף לה:] אמר  
 רב ספרא משה שם פירש"י  
 זיכר דמשה קא משמע:]  
 (י) [טעום דקטום]

## גליון הש"ס

רש"י ד"ה וזהו וכו' באלו  
מטרפות. וע"ש צרש"י ד"ה  
אף כל ול"ע:

## הגהות הב"ח

(א) גמ' מיפרקא דאמר ר'  
יוחנן אבנא:

הגהות מהר"ב  
רנשבורג

**המסס וצית הנוסות.** בצוף הקרב ולא זה הוא עיקר חלב המססה את הקרב שקורין טיי"ל שהוא מומצ קרום ונקלף אבל אוחו חלב המססה את הקרב דבוק לחלב של המסס וצית הנוסות: **מרבא דקניצוסתא.** עמס קטן הוא ומונוה על עמס שקורין הנק"ל ומחוצר לחולית האליה מלמעלה ועליו ש' חלב חמח ראש הממן שקורין לובצי"ל: **חוטין סציד.** שאנו מלמד מן הכבת: **משה.** (א) תלמוד כס: ריש מעשר: משהיו חוטין מן הכרב צרידי

## מוסף רש"י

**משה.** כלומר רצו דודור  
כמזה דודור (שבת 48א)  
כלל דודור (מכאן ש' אל:  
ציקל דמשה קא משמע  
ביצה דח). ודור חלב  
שגל הדקין. כשהעיס  
מתחיל לנמץ קמ הקיסה  
הי חלב שגל הדקין אסור  
עד אמה לדורי ר' ישמעאל  
מפני שגל שגל הקרב  
קרוין קיסל משחור בו  
האסור מרבוי חלב מוחל  
כל האכל, כל חלב שגל  
הקיסה לוי ישמעאל מחור  
(גירסא חס). וישתילא.  
מקום (ברכות 17)

שֶׁל זָכָר: דְּמוּקְרָה. שֶׁעַל הַמִּזְחָה: חֹסֶה  
**צִיה עָפִי.** שָׁלֵל הִיָּה קוֹלָפוֹ אֵלֶּה  
 בְּגוֹבֵהוּ מִמָּקוֹם עוֹבִיז שֶׁהוּא מִחוּבֵר שֶׁם  
 לְכַרֵּם וּלְחַלְצֵה וְאִמֵּר לוֹ קִלְקוֹף וְרַד עַד מֵטֵה:  
**עַל הַדָּד.** קָרוֹם שֶׁעַל מָקוֹם עוֹבִיז:  
**אִמְאִי.** וְהֵא חֵלֶב הַקֶּרֶב הוּא: **אֵלֶּה**  
**לֹא דְכוּלִּיה.** שֶׁל טָחוּל כּוֹלִיָּה:  
**עֵילֵאָה.** חֵלֶב מִמֶּשׁ שֶׁעַל הַכְּלִיּוֹת יֵשׁ  
 עֲלֵיו קָרוֹם דָּק וְהוּא חֵלֶב גָּמוּר:  
**תַּסְאָה.** קָרוֹם: **צִיעִי חֲשִׁילֵתָא.** צִיעִי זָכָר  
 הַמַּעֲוִירִים בְּגוֹפוֹ: **חַד אֶסֶר.** מִשּׁוֹם אֶסֶר  
 מִן הָחֵי דִּאֵעִ"ר לְתַלְתִּי צִיה כְּחַמְטְרִין דְּמוֹ:

אז

ליום שבתחת הכליות וגרלה  
אדום דק ומתפשט תחת  
עור וכשלה למטה<sup>1</sup> אותו  
דק וקלוש המתפשט בכל

יִחְלַב שֶׁהַבֶּשֶׂר חוּפָּה אוֹתוֹ מוֹתֵר אֶלְמָא  
שַׁעַל הַכְּסָלִים אָמַר רַחֲמָנָא וְלֹא שְׁבִתוֹךְ  
הַכְּסָלִים הֵכָא נִמְי שַׁעַל הַכְּלִיּוֹת אָמַר רַחֲמָנָא  
וְלֹא שְׁבִתוֹךְ הַכְּלִיּוֹת גּוֹפָא אָמַר רַבִּי אַבָּא  
אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר שְׁמוּאֵל חֵלֶב שֶׁהַבֶּשֶׂר  
חוּפָּה אוֹתוֹ מוֹתֵר אֵינִי וְהָאֵמַר רַבִּי אַבָּא אָמַר  
רַב יְהוּדָה אָמַר שְׁמוּאֵל זֵהִיא תֵּרֵבָא דְּתוֹתִי  
מִתְּנִי אֶסִּיר אָמַר אַבִּי בְּהֵמָה בְּחִיָּה פְּרוּקִי  
מִיִּפְרָקָא <sup>(6)</sup> אָמַר ר' יוֹחָנָן אֲנָא לֹא טִבְחָא אֲנָא  
וְלֹא בֵר טִבְחָא אֲנָא וְנִהְיִירָנָא דִּהְכִי הוּא אֲמַרִי  
בִּי מִדְּרִשָּׁא בְּהֵמָה בְּחִיָּה פְּרוּקִי מִיִּפְרָקָא  
אָמַר רַבִּי אַבָּא אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר שְׁמוּאֵל

וַיִּחַלֵּב שֶׁעַל הַמֶּסֶס וּבֵית הַכּוֹסוֹת אֲסוּרִין  
וְעֵנֹשׁ כֵּרַת וְזֶהוּ חֵלֶב שֶׁעַל הַקֶּרֶב <sup>א</sup>אָמַר ר' <sup>ב</sup>  
אֲבָא אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר שְׁמוּאֵל יְהִיא  
תֵּרְבָּא דְקִלְיוֹסְתָּא אֲסוּר וְעֵנֹשׁ כֵּרַת  
וְזֶהוּ חֵלֶב שֶׁעַל הַכֶּסֶּלִים וְאָמַר רַבִּי אֲבָא אָמַר  
רַב יְהוּדָה אָמַר שְׁמוּאֵל יְחֻטִּין שְׂבִיד אֲסוּרִין  
אָמַר רַב סְפָרָא <sup>א</sup>מִשְׁהָ מִי אָמַר רַחֲמֵנָא לֹא  
תִּיכּוֹל בִּישְׂרָא אָמַר רַבָּא מִשְׁהָ מִי אָמַר  
רַחֲמֵנָא אֲכֹל דְּמָא חֲתִכְיָה וּמִלְחִיָּה אֲפִילוּ  
לְקִדְרִיָּה גַּמִּי שְׁפִיר דְּמִי אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר  
שְׁמוּאֵל יְרִישׁ מַעֲיָא בְּאַמְתָּא בְּעֵי גִרְיָה וְזֶהוּ  
חֵלֶב שֶׁעַל הַדֶּקֶן וְאָמַר רַב יְהוּדָה יְחֻטִּין  
שְׁבַעֲקֻץ אֲסוּרִין חֲמִשָּׁא חוּטִי אִיתַּ בֵּיה  
בְּכַפְלָא תִּלְתָּא מִיְּמִינָא וְתִרְתִּי מִשְׁמָאלָא  
תִּלְתָּא מִפְּצָלִי לְתִרִי תִרִי תִרִי מִפְּצָלִי  
לְתִלְתָּא תִּלְתָּא נִפְקָא מִיְּנָה דְּאִי שְׁלִיף לְהוּ  
עַד דְּחִמּוּמִי מִשְׁתַּלְּפִי וְאִי לֹא בְּעֵי חֲטוּטִי  
בְּתִרְיֵיהּוּ אָמַר אֲבִי וְאִיתִּימָא רַב יְהוּדָה  
חֲמִשָּׁא חוּטִי הוּוּ תִּלְתָּא מִשּׁוּם תֵּרְבָּא וְתִרִין  
מִשּׁוּם דְּמָא דְּטַחְלִי וְדַכְּפִלִּי וְדַכּוּלִּיתָא מִשּׁוּם  
תֵּרְבָּא דִּידָא וְדִלּוּעָא מִשּׁוּם דְּמָא לְמָא נִפְקָא  
מִיְּנָה הֵנִי דְּמִשּׁוּם דְּמָא אִי מַחְתֵּד לְהוּ וּמִלְחָ  
לְהוּ שְׁפִיר דְּמִי הֵנֵךְ לִית לְהוּ תִּקְנָתָא אָמַר  
רַב כְּהֵנָא וְאִיתִּימָא רַב יְהוּדָה חֲמִשָּׁא קֶרְמִי  
הוּוּ תִּלְתָּא מִשּׁוּם תֵּרְבָּא וְתִרִי מִשּׁוּם דְּמָא  
דְּטַחְלִי דַּכְּפִלִּי וְדַכּוּלִּיתָא מִשּׁוּם תֵּרְבָּא דְּבִיעֵי  
וְדִמּוּקְרָא מִשּׁוּם דְּמָא רַב יְהוּדָה בֵּר אוֹשְׁעִיא  
הוּוּ קָא קְלִיף לִיָּה טַחְלָא לְלוּי בְּרִיָּה דִּרְב  
הוֹנָא בֵּר חִיָּא הוּוּ קָא גֵּאִים לִיָּה מַעֲיָלִי  
א"ל <sup>א</sup>חֹת בֵּיה טְפִי אַתָּא אֲבוּהָ אִשְׁכַּחִיָּה  
אָמַר לִיָּה הִכִּי אָמַר אֲבוּהָ דֶּאֱמָךְ מִשּׁוּם דִּרְב  
וּמִנּוּ רַב יְרֵמְיָה בֵּר אֲבָא <sup>א</sup>לֹא אִסְרָה תוֹרָה  
אַלֵּא שֶׁעַל הַדָּד בִּלְבָד אֵינִי וְהָאֲמַר רַב  
הַמְּנוּנָא תֵּנָא קְרוּם שֶׁעַל הַטַּחְוֹל אֲסוּר וְאֵין  
חִיִּיבִים עָלָיו הִכִּי דְּמִי אֵילִימָא שֶׁעַל הַדָּד  
אָמַר אֵין חִיִּיבִין עָלָיו <sup>א</sup>אַלֵּא דַּכּוּלִּיָּה אָמַר  
לִיָּה <sup>א</sup>אִי תֵּנִיא תֵּנִיא גּוֹפָא אָמַר רַב הַמְּנוּנָא  
תֵּנָא קְרוּם שֶׁעַל הַטַּחְוֹל אֲסוּר וְאֵין חִיִּיבִין  
עָלָיו קְרוּם שֶׁעַל גְּבִי כוּלִּיא אֲסוּר וְאֵין חִיִּיבִין  
חוּל אַטַּחְוֹל לֹא קִשְׂיָה הָא כִּנְגָד הַדָּד  
אֲכּוּלִיא גַּמִּי לֹא קִשְׂיָה <sup>א</sup>הָא בְּעִילָאָה הָא  
מִי וְרַב אֲסִי חַד אֲסִר וְחַד שְׂרִי מֵאֵין דֶּאֱסִר

מִדְּלָא

**ציג.**

עין משפט  
נר מצוה

**כב** א מיי פון מנהל  
מחלקות אסירות הלי  
ז [נושע'ע דין סד  
טושיע'ע שס ספייג י  
**בג** ב מיי שס הלי א  
טושיע'ע שס ספייג י  
**כד** ג מיי שס הלי א  
טושיע'ע שס ספייג י  
**כה** ד מיי שס הלי א  
טושיע'ע שס ספייג י  
**כו** ה מיי שס הלי א סגמ  
שס טושיע'ע י"ד סיי  
סא ספייג י  
**כז** ו מיי שס הלי א סגמ  
שס טושיע'ע י"ד סיי  
סד ספייג טו  
**כח** ז מיי שס הלי יא  
טושיע'ע שס ספייג י  
**כט** ח מיי שס הלי יא  
טושיע'ע שס ספייג י  
**ל** י מיי שס הלאסי  
טושיע'ע שס ספייג י

לעזי רש"י

לונביל"ש. מתנים.  
טייל"א. קרום (שומני).  
הנק"א. ירך.  
לונביל"ל. מתנניים.  
פלנקש"א [פלנק"ש].  
כסלים (השרירים הפנימיים  
של הירך סמוך לכליה).  
הנק"א. ירך.

## רבינו גרשום

במה בחייה פרוק  
מיפקא. כלומר שחיה  
הולכת נמשכין מהניה  
אילך ואילך ולא חשבי  
במה תחת הכשר שאין  
עומדין המהנים במקומן;  
ותריגא. כלומר זכור  
אנא: דקליבוטא הנייט;  
חושין שביד אסורין.  
כלומר גידין שבוידע;  
משוה מן קאמר דחמא  
אלא חיכול בשרא. כלומר  
בלשון כבוד כלומר  
דאין חושב: מן רישא  
באמתא בעי גירדא. ואיהו  
מן רישא מן המצר  
ולמשה כשמתחיל בן  
אמם מן הכרס באורך  
צמח חשב כהרס עצמו  
ובענין גידורו מן החלב  
למלה: חושין שבעוק.  
כלומר שבאליה אלו  
החושין חשבינן. ונתן לית  
אליה תקנתא דשמוש תרבי  
אינן: דביני דרמוקא.  
כלומר מביצים של בהמה  
שקראם מלעלן מן  
הביצים: דרמוקא חיתא  
דמתנה ביה מוחא דהוא  
אסור משום: מותא חס  
שלש הדר בלבד חלו  
בגדול של חלב שמעוה  
דחולא אלא לאו דכולהו;  
אסור [ויאנן] חילי: בעי  
ביצי שחייתה. כלומר  
ביצי המעושים כמו משוך  
וכתחו. בבמהה שחשבו  
משו שטילין מן הבמה  
שכיו לכאך מן התי:

מזל